

ИВАН ДАВИДКОВ
ПРОДАВАЧЪТ НА ДЪРВЕНИ
СВИРКИ

chitanka.info

В покрайнината на панаира, където беше въртележката и люлките ѝ гонеха сенките си по поляната, седеше един старец, продавач на дървени свирки. Той беше наредил върху вестник своята стока, към която никой не посягаше и свирукаше с късо дудуче.

Наминах към него, привлечен не толкова от свирнята, колкото от желанието да погледам тия свирки, които вече рядко се срещаха, защото майсторите им изчезваха, както бяха изчезнали от това градче грънчарите и майсторите на ковани бакърени съдове. Старецът се зарадва на моето любопитство и започна да ми показва свирките една по една. Той нежно духаше във всяка от тях и пръстите му, плавно зашавали над пръстенчетата от червеникава тел по гладкото дърво, раждаха мелодии с различен тембър.

— Това са стебла от слива, които аз обработвам на струга — каза ми старецът. — После ги варя в олио. То им дава златистия цвят и прави меко звучението им.

— А защо се мъчиш да ги правиш, когато едва ли някой идва да купи от твоята стока? — учудих се аз.

— Е, намира се по някой купувач. Но мен ме радва друго: усетя ли длетото да се хлъзга по новата свирка, за мен настава празник. Знаеш ли как съм избирал дървото — погледна ме той. — Почуквал съм с нокът сухата кора и съм слушал: обажда ли се отвътре мелодия, значи това стебло е годно за дудук или цафара. Мълчи ли, оставям го да паля печката през зимата.

Избрах една дървена свирка — за спомен от панаира — и подадох на стареца две дребни банкноти. Той отказа да ги приеме. Вехтите му дрехи и кърпените обувки ми подсказваха, че живее в оскъдица, но тоя скромнен човек великодушно ми поднесе своя скромнен подарък.

— Дай да опитам дудучето ти! — каза майсторът и премижал го докосна до устните си. Понесе се тиха мелодия, която идеше сякаш от много далече и се навеждаше над ухото ми, за да пошушне нещо много хубаво.

А откъм сергиите на панаира ехтяха пластмасови пищялки. Купуваха ги на децата, защото бяха шарени.

Скоро щеше да дойде тяхното време.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.